

Lycaena Optilete Knoch.

De Heer Kooi heeft hij Groningen deze soort gevangen. Voor die provincie is dit eene nova species.

D. TER HAAR.

Voedselplanten van *Depressaria heracliana* de Geer en *Olethreutes (Penthina) betulaetana* Hw.

Als voedselplanten van *Depressaria heracliana* de Geer vindt men alleen opgegeven *Heracleum sphondylium* L. en *Pastinaca sativa* L. Ik vond echter het vorig jaar te Vlissingen de rups in aantal, bijna volwassen, ook op *Foeniculum officinale* All. (venkel).

Eveneens bleek mij, dat *Olethreutes betulaetana* Hw. niet, gelijk wordt vermeld, uitsluitend op berk voorkomt. Nabij Zeddam klopte ik dit jaar de rups ook uit eik en kweekte haar met deze voedselplant verder ook gemakkelijk tot vlinder op.

P. HAVERHORST.

De zomer van 1903 en de vliegtijd van sommige vlinders.

Als bijdrage over den invloed, welken deze weinig zomersche zomer op den vliegtijd van sommige vlinders kan hebben uitgeoefend, diene, dat ik in de laatste dagen van Augustus in den omtrek van Wageningen frissche, blijkbaar pas uitgekomen voorwerpen vond o. a. van *Drepana binaria* Hufn., *Pheosia dictaeoides* Esp., *Abraxas adustata* Schiff. en *Gnophos obscuraria* Hb.

Eene (in de vrije natuur) gekweekte rups van *Dasychira fascelina* L. leverde den vlinder eerst op 20 Augustus, terwijl van een paar (eveneens buiten) gekweekte rupsen van *Lasiocampa trifolii* Esp. *ab. medicaginis* Bkh. de eerste vlinder pas op 1 September verscheen.

P. HAVERHORST.

Eigenaardige versiering door Hooiwagens.

Onlangs op eene wandeling, werd mijne aandacht getrokken door eene eigenaardige versiering van den witten muur onder het overhangend dak van een tuinhuis. Eene plek ter grootte van enkele vierkante decimeters scheen te zijn volgeteekend met talrijke, kleine,

aaneensluitende veelhoeken, terwijl daartusschen, als knooppunten van lijnen, op regelmatige afstanden donkere stippen waren aangebracht. Naderbij komende, bemerkte ik echter, hier niet met eene proeve van misplaatsten ijver van eenig jeugdig kunstenaar te doen te hebben, maar met eene groote verzameling van de bekende «hooiwagens». De dieren hadden zich zoo geplaatst, dat de lange pooten elkander òf over een kleinen afstand raakten, òf even kruisten. Zij vormden aldus een aantal tegen den witten ondergrond duidelijk uitkomende, vrij regelmatige veelhoeken, waarbij hunne donkere lijven als zoovele knooppunten in het lijnennet fungeerden.

P. HAVERHORST.

Symbiose van Koptorthosoma en Greenia.

Eene prioriteits-kwestie.

In September 1900 maakte de heer J. D. Alfken, te Bremen, mij opmerkzaam op het feit, dat in een zak of kamer in het achterlijf van *Koptorthosoma* mijten voorkomen, en dat dit ontdekt werd door den Engelschman R. C. L. Perkins. Hij zond mij eenige mijten, die ik *Greenia* noemde, en later, op verzoek, het opstel, waarin de heer Perkins zijne ontdekking publiceerde. De titel van het opstel luidt: On a special Acarid Chamber formed within the basal abdominal segment of bees of the genus *Koptorthosoma* (*Nylocopinae*); het verscheen in The Entomologist's Monthly Magazine, series 2, vol. 10, p. 37, in Februari 1899.

Aan het slot dezer verhandeling leest men, dat het bestaan van deze kamer met acari wel bekend is aan den heer E. E. Green, op Ceylon, en andere entomologen, die in de gelegenheid zijn, de levende bijen te onderzoeken. Wie die andere entomologen zijn, wordt niet vermeld. De heer Green, met wien ik in correspondentie trad, deelde mij mede, dat hij de ontdekking deed in Febr. 1898, bijen en mijten zond aan Kolonel Bingham en aan den heer A. D. Michael (London), doch nimmer iets over deze Symbiose publiceerde. Ook, dat de heer Perkins de ontdekking deed in October 1898, geheel onafhankelijk van den heer Green. De heer Perkins was dus officieel de ontdekker der symbiose.